patto Jummala käest andeks palluma, mis rahwas ollid teinud. Jummal andis ka sel korral neile andeks, agga sedda tittes temma ka, et ta ommal aial neid pidi tullema nuhtlussega katsma, ja aega möda nende patto nende kätte maksma. Ei Jummal tahtnud neid ka mitte ennam sedda wisi sata, kui ta tänneni isse neid olli saatnud, üks Jngel agga piddi neile juhhatajaks ollema. Kui rahwas sedda Mosesse käest said kuulda, siis hakkasid nemmad wägga leinoma, ja ei pannud üksti omma ehtet ennese ümber.

Ja Moses kes olli öppind Jummalaga räkima palleft pallesse, nenda kui üks söbber teisega rägib, sesamma olli ka kurb se asja pärast, ja küssis Jummala käest, kes siis piddi tee juhhataja ks ollema, kui ep temma isse ei piddand rahwaga minnema? temma hakkas Jummalat palluma, et ta wottaks ta peäle armo heita, ja isse

isse ka tulla rahwaga, sest et se Jummala omma rahwas olli ja ei mitte Mosesse rahwas; Kui ei piddand Jummala palgse on Jummala Poeg, mitte ka tullema, siis pallus ta, et nemmad ei saaks mitte senna Kanaani-male minnema, muido ei saaks se mitte tunda egga teäta, et Jehowa sedda rahwast olli ennesele ärrawalitsenud. Et nüüd Moses sedda wisi olli Jummalat pallunud, siis wottis temma Mosesse palwet kuulda, ja käskis nenda tehha, kui ta olli pallunud. Jummala Poeg se suur käsk eht Jngel kes ep olle lodud, kes agga isse se loja on, sesamma piddi siis rahwaga minnema neid juhhatama. Moses sai siis ni röömsaks ja ni julgeks uskus, et ta weel suremat asja Jehowa käest pallus; ta pallus, et ta pidi sama Jehowa au nähha, se on, et ta saaks Jummala Poia nähha. Suur Jummal käskis siis kül omma hallastusse